

Guardian 5.

Marec 2018

Na prahu pôstu

Pôst je obdobím, v ktorom sa prehlbuje zmysel a hodnota nášho kresťanského bytia pre znovuobjavenie Božieho milosrdenstva. Znovuobjavenie, ktoré nás posúva k tomu, aby sme sa stali ešte milosrdnejšími voči svojim bratom. Konkrétne kroky na dosiahnutie tohto cieľa sú modlitba, pôst a skutky kresťanskej lásky.

Skutky kresťanskej lásky nás viac odpútavajú od materiálnych vecí. Materiálne dobré, ktoré vlastníme, nie sú považované za výlučné vlastníctvo, majú predovšetkým spoločenskú hodnotu, podľa princípu ich všeobecného zaradenia. „Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska?“ Skôr ako skutok lásky je to povinnosť spravodlivosti.

Skutky lásky nie sú podľa evanjelia len altruizmus, ani nemajú byť zásterkou pre hľadanie osobného prospechu či ocenenia zo strany druhých, alebo prostriedkom na to, aby sme sa stali stredobodom pozornosti. Úprimné rozhodnutie pomáhať prichádza v skrytosti, nasledujúc tak Ježiša Krista. Skutky lásky, tým, že nás približujú k ostatným, nás približujú aj k Bohu a môžu sa stať nástrojmi skutočnej premeny a zmierenia s Ním a s našimi bratmi. Presahujú tak „materiálnu dimenziu“ a vyjadrujú pravdu o našom bytí: boli sme stvorení nie pre nás samých, ale pre Boha a pre našich bližných. Skutky lásky sú zakúsením plnosti života, ktorá je v láske, a vedie k zmiereniu s Bohom, lebo „láska zakrýva množstvo hriechov.“

Pôst v praktizovaní skutkov lásky je teda prostriedkom na prehĺbenie nášho kresťanského povolania. Láska inšpiruje k rôznym formám darovania sa, podľa možností a podmienok každého z nás a tak robí z nášho života úplný dar.

Pôst pozýva všetkých, aby rástli v láske, v spoznávaní samého Krista v chudobných, v osobnom a spoločnom úsilí o zblíženie sa s Kristom, v mene ktorého máme skutočný život a sme svedkami Jeho lásky.

Čas pokánia – čas návratu

„Pamätaj, človeče, že si prach a na prach sa obrátiš,“ alebo „Kajajte sa a verte evanjeliu.“ Je to dojímavý obrad, keď sa človek verejne priznáva k svojej hriechnosti a verejne dáva súhlas, že nastupuje na cestu pokánia, čiže obrátenia sa. Nastal čas pokánia, čas návratu.

Robiť pokánie, vrátiť sa, to nie je jednoduchá záležitosť. Totiž hriech, do ktorého sa človek zamotal nás nechce pustiť. Podobne ako pavučina muchu, do ktorej sa zamotala. Ťažkosť návratu sa stupňuje aj tým, keď si človek na hriech navykne a hriech mu dokonca chutí. Návrat k nebeskému Otcovi je len cez Golgotu. Ona je miestom Božieho milosrdenstva, v ktorom naše hriechy hynú ako sneh pri jarnom slniečku. Pri pokání, čiže pri návrate z hriechnej cesty, je potrebné užívať prirodzené i nadprirodzené lieky. Predovšetkým je to modlitba, cez ktorú do seba nasávame Božiu silu. Potom je to čítanie Božieho slova – Biblie. Naozaj, v kresťanskej rodine nesmie chýbať kniha kníh – Biblia – Sväté písmo, ktoré sa dnes dá kúpiť už v každom kníhkupectve. Ďalší prostriedok, ktorý nám pomáha pri návrate je pravidelná nedelňá účasť na bohoslužbách. K tomu treba pridať aj prirodzené prostriedky: dobrovoľné skutky odriekania, sebazaprenia. Konkrétne: menej politiky i menej rozptýlenia; menej televízie a internetu; menej jedla, pijatky a fajčenia; menej klebiet a viac stíšenia sa; menej zlosti a viac lásky. Veľmi sa odporúča, aby si v rodine navzájom navrhli konkrétne predsavzatia (manželka manželovi, deti rodičom a naopak) a aj ich kontrolovali. A tak si uľahčíme našu cestu pokánia, čiže návratu k lepšiemu.

Nastala pôstna doba, keď nebudeme počúvať len o našej slabosti a ošklivosti hriechu, ale aj o víťazstve nad ním. Tragédia nášho života by nespočívala v tom, že sme žili v pokušení, ale v nechote zvíťaziť nad ním. Víťaziť sa učme v malých veciach, aby sme dokázali zvíťaziť aj vo veľkých. Napríklad sv. František Saleský svojej sestre, ktorá s veľkým hrmotom vošla do izby a pýtala sa, čo má robiť, aby bola svätá, odpovedá: „Potichu zatváraj dvere.“

TEN MÔJ KRÍŽ

Smútok sa zračí v mojej tvári a z očí sa vytratil aj posledný jas.

Dúfam Pane, že budem ešte počuť tvoj hlas.

Hlas, ktorý sa mi prihovoril už toľkokrát,

hlas, ktorý som počuť nechcel a utržil som preto toľko strát.

Už nechcem tápať v beznádeji,

modlitbou svojou priblížiť sa k tebe Pane chcem,

ale pýtam sa sám seba, či to ešte viem.

Prosím ťa, pred tebou kľáčim,

vypočuj ma, lebo svoj kríž už dlho so sebou vláčim.

Viem, že všetko má svoj čas,

podmienky už nechcem kľásť.

V najväčšej pokore Pane stojím tu pred tebou,

v modlitbách ticho prosím: dovoľ mi môj kríž oprieť so všetkou ťarchou o ten tvoj.

KRÍŽ NA PLECIACH

Na pleciach kríž môj! Nie je cudzí!

Prijať ho ťažké zdá sa mi.

V trápení, v tvrdzi, v plači, v núdzi,
pred sebou mám ho na dlani.

Rozžiar ma, Pane, svetlom svojím,
spál' vo mne ľútosť nad sebou.

Nech pred ním stále neutekám
nech vravím fiat s velebou.

Nech mi je tento kríž môj ťažký
mostom ku tebe, milý môj...

Tak už ho beriem, tak už idem
len prosím, pri mne bdej a stoj.

Keď hlavu zdvihnem z mraveniska
a uzriem raz tvoj veľký svet,
pohladiš ma tak celkom zblízka,
nebude treba toľkých viet.

No zatiaľ mi len pomôž prijať
kríž - tento tréning pre Lásku...
Odpovedz, keď sa budem pýtať
a zotri márnú otázku.

Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2018

„A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska“ (Mt 24,12)

Drahí bratia a sestry,

znova sa blíži Pánova Veľká noc! Nato, aby sme sa na ňu dobre pripravili, nám Božia prozreteľnosť každý rok ponúka štyridsaťdenné Pôstne obdobie ako „sviatostný znak nášho obrátenia.“ V ňom sa ohlasuje a uskutočňuje možnosť návratu k Pánovi celým srdcom a celým životom.

Aj tento rok by som chcel svojím posolstvom pomôcť celej Cirkvi prežívať tento čas milosti v radosť a pravde. Nechám sa pritom inšpirovať Ježišovými slovami z Evanjelia podľa Matúša: „A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska“ (Mt 24,12).

Táto veta sa nachádza v rozhovore o konci sveta situovanom na Olivovú horu v Jeruzaleme – práve tam, kde sa začne Pánovo utrpenie. Ježiš v odpovedi na otázku učeníkov ohlasuje veľké súženie a opisuje situáciu, v ktorej sa môže ocitnúť spoločenstvo veriacich: uprostred bolestných udalostí vystúpia falošní proroci a mnohých zvedú, takže bude hroziť, že v srdciach vychladne láska, ktorá je jadrom celého evanjelia.

Falošní proroci

Keď počúvame tento úryvok, pýtame sa: aké podoby môžu nadobúdať falošní proroci? Môžu byť ako „zaklánači hadov“, využívajúci ľudské emócie, aby z ľudí spravili otrokov a priviedli ich tam, kde chcú. Koľko Božích detí je priťahovaných lákadlami momentálneho potešenia, ktoré si mýlia so šťastím! Koľko mužov a žien žije akoby v okúzlení leskom peňazí, ktoré ich v skutočnosti robia otrokmi zisku alebo malicherných záujmov! Koľkí žijú v domnienke, že si vystačia sami, až sa napokon stanú obeťami osamelosti!

Ďalší falošní proroci sú „šarlatáni“, ktorí ponúkajú jednoduché a rýchle riešenia na utrpenie; prostriedky, ktoré sa napokon ukážu ako úplne neúčinné: koľkým mladým sa ponúka ako „všeliak“ droga či postoj „použi a zahod“, alebo ľahká, nečestná možnosť zárobku! Koľkí sú v zajatí totálne „virtuálneho“ života, v ktorom sa vzťahy zdajú jednoduchšie a rýchlejšie, aby sa ukázali ako nezmyselné! Títo podvodníci ponúkajú bezcenné veci a oberajú o to, čo je cenné:

dôstojnosť, slobodu a schopnosť milovať. Zlákaní márnivosťou sa nafukujeme ako pávy... aby sme napokon vyšli na posmech; zo smiešnosti niet úniku. Nie je to vôbec prekvapujúce, veď diabol, ktorý je „luhár a otec lži“ (Jn 8, 44), odjakživa predstavuje zlo ako dobro a falošné ako pravé, aby zmiatol srdce človeka. Každý z nás je preto povolaný v srdci rozlišovať a skúmať, či ho neohrozujú klamstvá týchto falošných prorokov. Treba sa naučiť nezastavovať na bezprostrednej, povrchnej úrovni, ale spoznávať, čo v nás zanecháva dobrú a trvalejšiu stopu, pretože to pochádza od Boha a skutočne slúži pre naše dobro.

Studené srdce

Dante Alighieri vo svojom opise pekla predstavuje diabla, ako sedí na tróne z ľadu; prebýva totiž v ľadovom chlade vyhasnutej lásky. Položme si teda otázku: ako v nás chladne láska? Aké signály nám naznačujú, že láske v nás hrozí vychladnutie? To, čo ochladzuje lásku, je predovšetkým chamtivosť po peniazoch, ktorá je „koreňom všetkého zla“ (1 Tim 6, 10). Nasleduje odmietanie Boha, konkrétne to, že nehľadáme jeho útechu a dávame prednosť svojmu zúfalstvu pred jeho Slovom a sviatosťami. To všetko sa napokon obracia na násilie voči tým, ktorých považujeme za ohrozenie našich „istôt“: ešte nenarodenému dieťaťu, chorému starcovi, pocestnému, cudzincovi, ale aj blížnemu, ktorý nezodpovedá našim očakávaniam.

Aj stvorenie je tichým svedkom tohto ochladnutia lásky: zem je zamorená z nedbalosti či úmyselne vyhodným odpadom; žiaľ, rovnako znečistené moria musia v dôsledku nútených migrácií pohltiť zvyšky mnohých stroskotaných lodí; nebo – ktoré má podľa Božieho plánu ospevovať jeho slávu – brázdia stroje, z ktorých na zem pršia nástroje smrti.

Láska chladne aj v našich spoločenských: v apoštolskej exhortácii Evangelii gaudium som sa snažil opísať tie najevidentnejšie znaky nedostatku lásky. Sú to: egoistická ľahostajnosť, sterilný pesimizmus, pokušenie izolovať sa či zapájať sa do neprestajných bratovražedných vojen, svetská mentalita, ktorá vedie k tomu, že sa staráme len o to navonok viditeľné, čím sa oslabuje misionárska horlivosť.

Čo robiť?

Možno vidíme vo svojom vnútri i okolo nás práve opísané znaky, no Cirkev, naša matka a učiteľka, nám v tomto pôstnom čase spolu s niekedy trpkou medicínou pravdy ponúka aj sladký liek modlitby, dávania almužny a pôstu.

Ak venujeme viac času modlitbe, umožníme nášmu srdcu odhaliť skryté lži, ktorými klameme seba samých, aby sme mohli konečne hľadať útechu v Bohu. On je náš Otec a chce, aby sme mali život.

Dávanie almužny nás oslobodzuje od chamtivosti a pomáha odhaliť, že druhý je mojím bratom: čo vlastním, nikdy nie je iba moje. Veľmi by som si želal, aby sa dávanie milodarov stalo pre skutočným a bežným životným postojom!

Ako veľmi by som si želal, aby sme ako kresťania nasledovali príklad apoštolov a videli v možnosti podeliť sa s druhými o to, čo máme, konkrétne svedectvo o spoločenstve prežívanom v Cirkvi. V tejto súvislosti prevezmem povzbudenie svätého Pavla adresované Korinťanom, ktoré sa týka zbierky pre spoločenstvo v Jeruzaleme: táto činnosť je „vám na osoh“ (2 Kor 8, 10). Platí to zvlášť pre Pôstne obdobie, počas ktorého mnohé organizácie robia zbierky v prospech cirkví a ľudí v núdzi. No veľmi by som si želal, aby sme aj svoje každodenné stretnutia s bratmi, ktorí nás prosia o pomoc, chápali ako výzvu Božej prozreteľnosti: každý milodar je totiž príležitosťou podieľať sa na Božej starostlivosti o jeho deti. A ak on dnes použije mňa, aby pomohol bratovi či sestre, či sa zajtra nepostará o moje potreby ten, ktorého vo veľkodušnosti nik nepredstihne?

Napokon pôst oslabuje náš sklon k násiliu, odzbrojuje nás a je dôležitou príležitosťou na rast. Na jednej strane nám umožňuje zakúsiť to, čo prežívajú tí, ktorým chýba aj nevyhnutné minimum a denne zakúšajú pálčivý hlad; na druhej strane je prejavom nášho ducha, hladného po dobre a smädného po Božom živote. Pôst nás obnažuje, robí nás pozornejšími voči Bohu a blížnemu, prebúdza

Chcel by som, aby môj hlas prenikol aj poza hranice Katolíckej cirkvi a aby doľahol aj k vám, všetkým mužom a ženám dobrej vôle, ktorí ste otvorení počúvať Boha. Ak ste zarmútení rovnako ako my šírením nepravosti vo svete, ak vám robí starosti chlad paralyzujúci srdcia i skutky, ak vidíte, že sa stráca zmysel pre spoločnú ľudskú rodinu, spojte sa s nami, aby sme spoločne vzývali Boha, spoločne sa postili a aby ste spoločne s nami darovali, čo môžete, na pomoc bratom a sestrám!

Veľkonočný oheň

Pozývam predovšetkým všetkých členov Cirkvi, aby sa horlivo vydali na cestu Pôstnym obdobím za pomoci dávania almužny, pôstu a modlitby. Ak sa nám niekedy zdá, že v mnohých srdciach láska chladne, nikdy tomu tak nie je v Božom Srdci! On nám daruje vždy novú možnosť, aby sme znovu začali milovať.

Aj toho roku je na to vhodnou príležitosťou iniciatíva „24 hodín pre Pána“, ktorá nás pozýva sláviť sviatosť zmierenia v rámci eucharistickej adorácie. V roku 2018 sa bude toto podujatie konať v piatok 9. a sobotu 10. marca a bude inšpirované slovami Žalmu 130, 4: „Ty si milostivý.“

Na vigíliu Veľkej noci znovu zažijeme obrad zapálenia veľkonočnej sviece: svetlo sviece zažatej od „nového ohňa“ krok za krokom odoženie tmu a ožiarí liturgické zhromaždenie. „Svetlo Krista, ktorý slávne vstal z mŕtvych, nech zaženie tmu z našich srdiec a myslí,“ aby sme všetci zažili skúsenosť emauzských učeníkov pri počúvaní Pánovho slova a sýtení sa eucharistickým chlebom bude môcť naše srdce znova zahorieť vierou, nádejou a láskou.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC 2/2018

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca na tento mesiac:

Všeobecný úmysel: Za tých, ktorí majú politickú, ekonomickú alebo duchovnú moc, aby sa nedali ovládať korupciou.

Úmysel slovenských biskupov: Nech sa naša mládež úprimne nadchne pre duchovné hodnoty.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC 3/2018

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca na tento mesiac:

Evanjelizačný úmysel: Aby celá Cirkev rozpoznala naliehavosť formácie a duchovného rozlišovania pre jednotlivcov i pre spoločenstvá.

Úmysel slovenských biskupov: Nech nás Kristov pôst vedie k tomu, aby sme sa v pôstnej dobe aj my zdravo zapierali.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC 4/2018

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca na tento mesiac:

Všeobecný úmysel: Aby tí, ktorí riadia ekonomickú oblasť spoločnosti, mali odvahu odmietajú ekonomiu vylúčenia a nerovnosti a dokázali ponúknuť nové riešenia.

Úmysel slovenských biskupov: Nech nás slávenie veľkonočného tajomstva vovádza do spoločenstva Cirkvi.